

Cinema espiritual: Lazzaro Felice

Una reflexió sobre la bondat de l'ésser humà en un món que conviu amb el mal entre temps i espais diferents

26 Octubre, 2018 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Aquesta setmana, el cinema espiritual reviu l'estil més líric, a través de *Lazzaro Felice*, dirigida per Alice Rohrwacher. La directora, d'origen italià mostra amb aquesta producció una fabula, que fa reflexionar l'espectador sobre la bondat de l'ésser humà.

Sinopsis

La pel·lícula se situa en un poble de la rural Itàlia, sotmès a les influències d'una rica propietària. En aquesta vila hi ha el Lazzaro, un noi transparent i humil que sempre actua segons la bondat. Aquest coneixerà el Tancredi, el qual és ric, arrogant i noble. Tot i ser

oposats, entre tots dos naixerà una relació sincera. Serà doncs, una revelació pel Lazzaro, que travessarà el temps i viatjar a la ciutat.

La bondat de l'ésser humà

La pel·lícula ha estat guardonada amb el premi al Millor Guió en el festival de Cannes 2018 i amb el premi Especial del Jurat al Festival de Sitges 2018. De fet, en general, la crítica cinematogràfica ha lloat el film. D'una banda, s'ha destacat un gran talent estètic que reviu grans directors com Fellini i, d'altra banda, s'ha valorat molt l'anàlisi que fa de la societat.

Quant a la lectura social que en fa, Mn. Peio Sánchez, destaca que és, sens dubte, un relat que parla sobre la bondat. En aquest sentit, es presenta el protagonista el Lazzaro com el bé personificat que conviu i es trobarà amb el mal que hi ha al món. Un món canviant que traslladarà l'espectador del camp, a la ciutat, a l'estiu, a l'hivern, és a dir, espais que d'alguna manera pautaran i dividiran la història.

Comentari de Mn. Peio